

[MUNIA *sb m*

sg N munia. \diamond *pl N* munie.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde także XVII (z Cn) – XVIII w.

Niedołęga, głupiec, bałwan; caudex, lapis, stupor Cn: Co sam łąził, by munią po drogach piechotę. Pod nim Frez nogi łąził, ale nie schromotę BielawMyśl Cv (Linde).

Szereg: »munia a słup przymaszkarzony«: Bo którzy słowa Bozego niewiedzą/ nieznają/ nieumieją: niejąc słudzy Pana Chrystufowi/ niejąc pałtyrze/ aleć są Idola/ prawdziwi Bałwani: są munie / a słupy przymaszkarzone. ConfLutom 13.

Synonimy: ciuła, drwał, dubiel, głupiec, pień.

Cf MUŃKA

AKtt